

Byla neděle, něco kolem první hodiny noční a pódiu náměšťského amfiteátru právě kraloval Žalman se svým spolem. V muzikantské zahrádce za pódiem už zbylo jen pár pořadatelů a muzikantů, a ti, kteří zůstali, už jen spíš dopíjeli svůj poslední drink před cestou domů. Kolem krajního stolu jsem našel kapelu Happy To Meet, ovšem ne tak, jak ji známe, ale v tichém zadumání, unavenou, a snad i smutnou z toho, že Zahrada už zase končí. Hned vedle Kamily Střeštíkové tiše posedával Jupp, spokojeně hleděl do svého piva a také moc nemluvil. Přisedl jsem tedy k předem domluvenému rozhovoru, naladil se na společnou vlnu melancholie a zapnul diktafon?

Jak jsi, Juppe, spokojený s počasím?

Celkem vyšlo?

Jak to děláš?

To je taková odplata za ten letošní Slunovrat.

Jak jsme na tom s návštěvou?

Já myslím, že je tu o pár lidí víc než loni, což je potěšitelnej stav, protože řada festivalů hlásila, že jim přišlo míň lidí, takže jsme z toho měli docela strach. Mysleli jsme, že diváci přestávají jezdit, že zůstávají doma u televize, ale tady je to naopak.

Děláš si nějaké průzkumy mezi lidmi, kolik jich tu je poprvé a tak? Snažíš se občas získávat takovéhle informace?

Občas se to dělá, většinou z toho vychází, že čtvrtina lidí je tady poprvé, že ten festival objevujou. Je strašně příjemný, že to není nějaká uzavřená společnost, která by sem jezdila

leta, ale že těch lidí pořád přibývá.

Jakým způsobem si myslíš, že se získává ta čtvrtina nových? Že jim o tom někdo řekne, nebo si přečtou reklamu, nebo to slyší v rádiu??

Já nevěřím moc na plakáty a na takovýhle věci. Nejdůležitější informace je, když lidem, co tu byli, to přijde jako dobrá akce, a řeknou to dalším.

Jak jsi spokojený s organizací? Vyskytl se nějaký organizační oříšek?

Oříšek - nebo chceš-li problém - opravdu byl; tady vzadu došly míchátko na kafe.

Mysleli jste nějak speciálně po loňském ročníku na padělatele vstupenek?

Mysleli, na to myslíme průběžně, stále to zlepšujeme, a myslím, že letos jsme je docela odradili.

Pojďme k letošním krtečkům. Ty sis musel udělat dopředu nějaký obrázek, protože jsi navštívil většinu předkol. Jaké byly tvoje tipy?

Myslím, že ty tři kapely, který vyšly u publika. Ono je to už skoro tradiční - my si vždycky myslíme na ty kapely, u kterých by bylo škoda, kdyby na ně diváci zapomněli, a letos se zase událo to, že ti diváci nám to vyfoukli. My jsme si ještě předevčírem říkali, že Acoustic Impact je zajímavá kapela, že by si nějaká ocenění zasloužila, a že diváci jí určitě ten hlas nedají?

Acoustic ústy Jirky Blafky projevil takovou obavu, jestli to není jen módní vlna?

Napsal uživatel Šaolín
Úterý, 09 Červenec 2002 01:00

Záleží na každý kapele, co novýho zas přinese. Ono je to relativně jednoduchý - vyhrát krtečka, ale daleko náročnější je ho obhájit. Protože ta kapela nesmí usnout na vavřínech, musí vymyšlet dál něco novýho. Pak má šanci, že se od toho krtečka začne posunovat dál až do tý špičky.

Jaké pohnutky vedly redakci k tomu, že nakonec pátého krtečka obdrželi Matěj Rak se Šárkou Burešovou?

Loni to bylo s těma písničkářema ještě takový pokusný kolo, a letos jsme si řekli, že nebudem rozhodovat o této ceně ještě před skončením písničkářského koncertu, a že vlastně vezmem v potaz všechno, jak kapely tak sólisty. Zcela logicky nám tedy Matěj se Šárkou vyšli, protože myslím, že tam byly velice vyrovnaný pozice mezi Jeronýmem a touhle dvojicí, a že je to spravedlivý.

Kdo letos všechno rozhodoval o udělení toho pátého krtečka?

Je to soubor redaktorů Folk & Country. Každý vidí část koncertu, tedy nejen toho krtečkovskýho, ale i recitály. Každý taky viděl poměrně velkej počet předkol, a z tohohle všeho skládáme dohromady tu mozaiku, která nemusí být ve všech ohledech přesná, ale my se snažíme, aby byla, protože těch pohledů na to, jaká ta kapela je, je několik. Nejenom ten jedinej koncert tady v Amfiteátru.

Pokud se nějaká kapela umístí v boji o krtečky někde na chvostu výsledkové listiny, ovlivňuje tě to v tom, že váháš, jestli jí máš příští rok pozvat znovu nebo radši zkusit jinou kapelu, která by mohla u diváků zabodovat líp? Nebo uděláš za skončeným ročníkem tlustou čáru a vybíráš s čistou hlavou?

Myslím, že případný letošní neúspěch není žádné kritérium. Důležitý je, jestli se kapela za ten rok dokáže posunout tak, že přijde s nějakým jiným přístupem, s něčím, co ten festival obohatí. Protože nejstrašnější by bylo, kdyby si všechny kapely, který tady vystupujou, byly podobný. To je hrozný riziko, protože dneska existuje velkej okruh kapel, který si podobný jsou. Já bych to v současnosti nazval "syndrom Nezmaří". Kapela, která dělá vokály, má dvě kytary a basu, je to všechno perfektní, dokonalý, ale není tam nic objevnýho nebo převratnýho, co by tě najednou vzalo a chtěl bys tu kapelu poslouchat celej večer v klubu. A druhá věc je ta stránka

dramaturgická. Ono vůbec nejde o to, vybrat ty nejlepší, ale jde o to, aby celý ten festival byl rozmanitější, různorodější, aby se tam střídaly styly a žánry. Takže tohle je druhý kritérium, který třeba někdy někoho poškodí, protože je dobré, ale je stejné, jako pět dalších kapel, který se tady prezentují, no a pak se na ně nedostane. To je celkem logický.

Spousta lidí, se kterými jsem se bavil, ocenila výborný nápad s řešením scény, kdy zatímco se vzadu připravovala velká kapela, zatáhla se opona a na "forbíně" amfiteátru mezitím zahrálo duo nebo písničkář. Co bylo prvotním impulsem pro tohle řešení? To, že jsou velké časové proluky při stavbě, nebo to, že přeci jen posiluje chuť diváků poslouchat písničkáře?

To prvotní bylo to, že ta technická náročnost a délka staveb začala být trochu neúnosná. Na rockových festivalech je to třeba běžný a ty lidi to skousnou, ale tady přeci jen jde o něco jiného. Aby divák zůstal pořád v kontaktu, aby se neodkrvil, a pak se znovu obtížně nedostával do tempa. A protože tady v Náměšti nešlo to, co jsme měli kdysi na Portě, to znamená dvě scény vedle sebe, tak se přiznám, že jsme si s tím dva roky lámali hlavu, jak to udělat. Nakonec se z toho prvotního nápadu, který nakonec Major domyslel, podařilo to, že divák je v kontaktu pořád. To řešení s druhou, malou scénou navíc znamená, že se tam pořád mění barva. Že v zadu nastupuje tvrdá kapela s bicími a se vším všudy, a pak se to najednou promění do křehké nálady, která to posune úplně jinam. Takže myslím, že tohle střídání je dobré k tomu, aby ten koncert pořád zůstal zajímavější a v napětí.

Co tě kromě Folkové růže a Konopiště ještě v létě čeká? Přemýšlíš už nějak nad příští Zahradou?

O tomhle se dá přemýšlet velmi dlouho a taky o tom přemýšlíme. A není to tak, že bych si o tom přemýšlel já sám, ale celý ten tým mi dává podněty a domlouváme se o tom. My teď máme před sebou ještě Folkovou růži a pak jedem na moře, tedy přesně řečeno - jedeme na nejvzdálenější ostrov v Jaderském moři, kam se jede čtyři hodiny parníkem. Tam není moc turistů, protože to bylo vojenský pásma, tak je to takový neprobádaný kraj. Samozřejmě si tam vezu spoustu knížek, který jsem za celý rok nestačil přečíst, ale myslím si, že tři dny u vody mi budou bohatě stačit, a že pak začnu přemýšlet o tom, co by se dalo na těch festivalech měnit a co by mohlo být lepší.

Tak příjemné přemýšlení přeju.